

Fatos Arapi

BIBLIOTEKA

BSH-1

A 73

KU
SHKONI
JU, STATUJA...

poezi

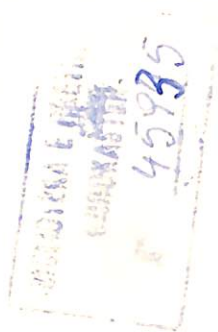
89-983-1

81H-1
A73

FATOS
ARAPI

KU SHKONI JU,
STATUJA...

poezi

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

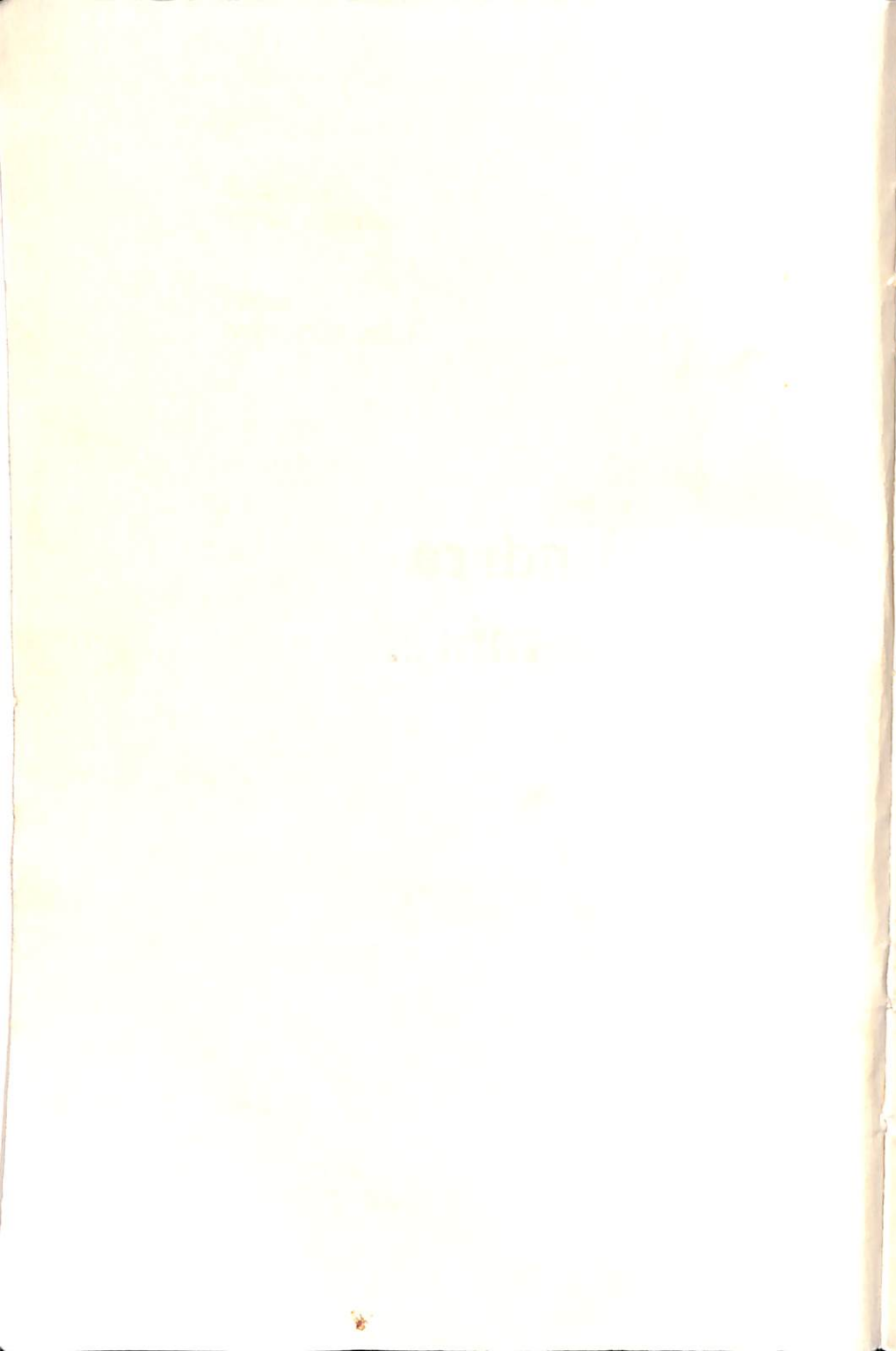
Redaktore
SEVIM ARBANA

Piktor
KSENOFON DILO

Recensues

Bardhyl Londo
Besnik Mustafaj

Ëndrra
të mia...

QENKA MË VËSHITRË ...

Më lodhi avalanshi i figurave poetike...

*Qenka më vështirë t'i thuash botës
diçka të kthjellët (të vogël?), —*

*t'i thuash, për shembëll: ja, unë u ula
e nën qiparisa i mora dy gogla,
e me to po lozja, si lozim përditë —
kur pa e kuptuar vargun e madh e përfola:
«Urrej gjithë perënditë»¹.*

*Qenka shumë më vështirë t'u thuash njerëzve
diçka të pathënë, të ndershme,
t'u thuash, për shembëll:*

*ju u ngjani fëmijëve,
që gjumi s'i zë pa lodrat e vogla nën përkresë.
I kërkojnë nëpër gjumë,
me duar i shtrëngojnë gjer nesër.*

Ashtu mbani ju nëpër jetë dashuritë.

Më lodhi avalanshi i figurave poetike, ::.

1. Varg nga «Prometeu i lidhur» i Eskilit

ENDRRA TË MIA...

Endrra,
ju jeni të rënda
Shpeshherë kërrusem
rën barrën tuaj.

Ju ngarkoni mbi mua
grimcëza dritash mendimi,
rrezëllime të gëzueshme lirie,
dhimbje epokash të tëra.

idiep

(Mbi shpatullat e rruzullit ato po t'i hidhnit,
do ta shihja si do t'i palosej
peshku i kurrizit).

Ju jeni gatuar prej të gjithave:
prej gjuhësh të panumërta dashurish,
pëshpërime muzgjesh

e paqesh.

Ëndrra,

*ju jeni të rënda;
ju ngarkoni mbi mua kafshimet e urive,
Fytyrat e përgjakura, të dhëshura të lirive;
ju ngarkoni mbi mua varrezat e dëshmorëve
të të gjitha kohëve,
të të gjithë popujve*

*Dhe bri tyre — si ata —
ju vetë bini tek unë
nëpër funerale gjigante ashtu ...*

*Ëndrra të mia,
ju jeni të rënda.
Dhe unë s'e kam lehtë me ju ...*

NJË PËRKRESË ME GJETHE ULLIRI TE KOKA ...

Një përkresë me gjethe ulliri te koka. —
Nuk vdes sot. Le ta lëmë për nesër ...

Gjelbërosh gjer në palcë, si ulliri,
do të punoj në veten time
ekzistencën e dhimbshme të kohës, —
ta ushtroj atje poshtë të mos ndalet:
cerberët do të jenë ca kulishë të zbutur;
karontët pe gjasme, si në teatrin e kukullave.
Vetëm lumi le të jetë i vërtetë,
të rrjedhë duke kënduar këngët

polifonike të tij.

Prej kohe në brigjet e Akeronit jam një ulli i gjel-
bër. —

Dhe nuk vdes sot.

Një përkresë me gjethe ulliri te koka.